

figt til en nær Omordning af Lønningsforholdene (Stemmer: Ja!), ja, Forslag i saa Henseende forelaae endogsaa for Rigsdagen, saaat der ingen Grund var til at komme med særlige Love. Men det mangler heller ikke paa særlige Love, nei, slet ikke. De Herrer have jo nemlig ved Lønningsloven af 25de Juli 1867 for Landetaten, ved Loven af 15de Mai 1868 for Søværnet, ved Loven af 26de Mai s. A. om Forplejningscorpset og ved en Lov, der udkom nogle Dage senere, nemlig Loven af 28de Mai for Officerflorens Ordning, slaaet fast, at hvad en Embedsmand for Tiden havde Mere, derunder indbefattet det ved Loven af 11te Mai 1866 fastsatte midlertidige Tillæg, skulde han beholde som et personligt Tillæg, indtil det oplugtes ved en højere Lønningsgæge. Nu siger jeg: Hvorledes ville De da, mine Herrer, at den Minister, der i dette Tilfælde nærmest er kaldet til at være Forsvarer for de civile Embedsmænd, skal kunne modtage andre Regler for disse end dem, som De med velberaad Hu og efter lange Forhandlinger have gjort gjældende for samtlige militære Embedsmænd? Seg for mit Vedkommende er ikke istand til at see, at dette kan gøres med Bevarelse af Rigsdagens Conseqvents. Seg skal ikke for Diebliffet udtale mig med nogensohmest Stramhed om dette, men jeg vil kun sige, at jeg ikke seer mig istand til at modtage dette Uendringforslag, og at de Herrer, dersom De vedtage det, maae være belavede paa de Folger, som deraf kunne flyde. — Hvad Uendringforslaget under Nr. 4 angaaer, da har jeg udeladt det af den Grund, at jeg ligesom det ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgkreds (Bille) anseer den første Deel deraf for at have tabt den væsentligste Deel af sin Betydning, for ikke at sige sin fulde Betydning, fra det Diebliff af, da Spørgsmaalet om Sæd-tillæg og midlertidige Lønningsstillæg har ophørt at eksistere, hvilket væsentligt var det, der kunde give Anledning til Bænse-ligheder og Forskjelligheder i Beregningen. Naar disse Forhold ikke længer ere tilstede, ligger der aldeles ikke Anledningen for, end hvad der allerede nu er Tilfældet, og hvad der ikke godt kan være anderledes, at ingen Anviis-

ning af nogen Gæge overhovedet kan finde Sted undtagen ved Finantsministeren. Dette ligger klart for Dagen, efterat dette Lovforslag ikke mere omfatter de militære Institutioner, hvor det ikke godt kunde stee; for alle andre Embedsmænd er det nødvendigt, at deres Gæge anvises af Finantsministeren, som altsaa, forinden han giver Anviisningen, vil have Leilighed til at gøre de Indsigelser gjældende imod Gægens Opgjørelse, som han maatte finde Anledning til, og saaledes er det jo Praxis. — Hvad den anden Deel af Uendringforslaget angaaer, tilstaaer jeg, at jeg heller ikke har anseet dette for nødvendigt. I den Henseende adskiller jeg mig noget fra den ærede Rigsdagsmand for Kjøbenhavns 5te Valgkreds (Bille). Jeg kan ikke let tænke mig noget Forhold, hvor der kunde blive Spørgsmaal om at flyde Domstolene ind mellem Embedsmanden og Administrationen med Hensyn til hans Lønningsforhold, men i hvert Tilfælde er jeg ikke enig med det ærede Medlem, der egentlig synes at betragte Embedsmændenes Stilling overfor Staten og overfor Ministeriet nærmest som et Contractforhold. Dette erkjender jeg for mit Vedkommende ikke; jeg synes, at det ligger temmelig tydeligt deri, at det ikke staaer i vedkommende Embedsmænds Magt at have Contractforholdet, naar det behager dem. Jeg anseer det for at være det Rigtigste baade for Staten og for den enkelte Embedsmand, at der er en særlig Ret, sammensat af Finantsministeren og den paagjældende Sagminister, der afgjør disse Spørgsmaal. Det er jo umuligt for Administrationen at sige iforveien, om der er et aldeles klart Retsspørgsmaal tilstede, eller om der ikke tillige kan være Spørgsmaal om at tage Hensyn, som Administrationen ikke kan lade være at tage, og som man ikke kan vente, at Domstolene enten kunne eller ville tage, men som Administrationen paa den anden Side heller ikke kan være tjent med ikke blive tagne. Da Uendringforslaget iøvrigt er redigeret overeensstemmende med det af mig ifjor redigerede og af Justitsministeren her, under min Sygdom, forfægtede Forslag, kan jeg selvfølgelig ikke sætte nogen bestemt Modstand imod at vedtage det; men da jeg anseer det for at være over-